

mercantilitzades, estandaritzades, recuperades a la fi, per aquelles forces gens ocultes de la globalització i de l'homogeneïtzació.

En una societat cada cop més passiva i desestructurada també les festes, s'han convertit sovint en activitats bordes, on l'home es reduït a un paper de consumidor i la col·lectivitat esdevé poc més que un mercat.

Per tant, el fet de què una comunitat petita vulgui distingir-se, diferenciar la seva identitat, manifestar el seu tarannà propi, és motiu de celebració. Quan es vol fer-nos combregar amb les rodes de molí del cosmopolitisme i la societat global; quan es vol fer-nos creure que els nostres interessos són els mateixos que els del senyor Bush; quan la televisió es converteix en eina reductora de la nostra capacitat cerebral, és precisament temps al que ens retrobem entre nosaltres per quelcom de tan noble i tan humà com es fer la festa. Això sí, una festa oberta a tots els que la vulguin compartir, ben arrelada i alhora disposada a incorporar-hi noves tradicions i elements vinguts d'altres cultures i d'altres espais.

És per això que a Creixell amb la seva doble festa, la d'avui i la de l'allioli, les dugués convivals, senzilles i amb voluntat d'afirmar una identitat pròpia, s'arrelen. La d'avui amb característiques que vénen de lluny, la de l'allioli com una nova tradició que de fa pocs anys esteu mantenint.

Esdeveniments com aquests configuren la nostra personalitat col·lectiva com a vilatans d'aquest lloc primer, com empordanesos i catalans després. Però sempre amb un esperit disposat a eixamplar-se i a compartir. Si la festa és nodreix d'aquest esperit, deixa d'ésser una petita manifestació local per esdevenir un fet important, magnífic.

El bon humor no va decaure, en la festa del any passat